

APRIL 1944.

ΑΔΙΑΓΩΝΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΥ
ΟΡΓΑΝΟΥ ΗΟΥ : ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ

З.Е.Т.902/24.8.47
С.Н ФУЛ.ДРАМ.200

И САЛАДА ОД ЗИСИ

Παντανέρωνά, κόσμη, διεργύιορέ την
ημέραν· καὶ πόνο μηδεῖ να χραικτηρίζεν
κανεῖς αὐτὸ καν γενέσουν μηδερένετ. Ο
βοῶψιος δένει γίγεται τὸ πόνητο στίτιτους
η τελεία ἀνηθεικότητα εγει κοτίσει διο
τὸ εἶναι τους. Τὸ σκεπτόν καν τους σένετ
ολετρόγυρα δεν τους πεντατενά δοῦν τὸ
φερελαριώνγυται γνοεις; αρειάτεταιδι-
ατερον κατ λεγεν
τλητερην λεγεν
γία τα δοῦν την
αλήνεια; μέρεται
νό κάστα κανεῖς
πολύτην να καστ
λέγει περισσούσιν
την κα. Εἴτε προ
οι κατ συνεργεία
Οχι. Αντι δει-
γηση διατηρε κα-
ρακόν. Κατατα
κουράριπηδόν καὶ
γουν μέσα τους
αρρεστιάρινες
ψυχές, η λιοντ
αρις εγγίνε συνη
θεία κατ ο μοι
σρένη κατ σκονεν
χειρι περισσοτε-
ρα τοι. καταγύμνη
ον εγει λινετη

λευτερία εὖν ἡ ληφθεῖσα τὸν αὐτὸν ἔδωσεν
καὶ σῆρος βρισκούσης οὐκέποτε κινδύνος· καὶ
καταρριπτίζουται τοῦτο γάρ αὐτὰ χρήματα. Υ-
πεντούμενοι διακούσιν τυφλά στὰ ποστάγ
ματα τοῦ μηνὸς τοῦτον, λόγος ἀνθετικος κατίπο-
μπραν τούτον νόον θεωρούμενον την παρον την
χρήματα, οὐκέποτε καὶ γίνουν αἰφορί-
χες, καὶ τὸ διστηνούν ἔταντο στὸ τυραν-
τούμενον καρπού τῆς
μάνας τους τὴς
λαβός. Εἰ τε
κατατελεῖται.....

λαδα δεν ποσκειται έστι νό σπουρ, δεσι αι
δινει κι' δη τι ποσιν. Η Αιγαίης-καν έδηκαι;
τρετε χ. Λιθος γρανια τα ταύτια τη', κι
ακρια σ' θάντα εῦ δε πεντι άντο γαντα σε
γενια βράχην, λαπτεύμενο και σύργαλα
ωνα. Κι τα πεσματα τοῦ χρόνου οι πέ-
νταν σι διδυμες την ψήφη την παρευστα,
αποθηνες, δερινην κια, λαζανιο, σίναι αι
φυτινες ανικητας και φυτικουν τη δεσμα
της Νεοτεριδα - πασ. Σίναι αι δραστερες περ-
γαρινες και ει διδειγνυνται γαντα για νό^{τη}
κρατερον την αλγητη της αστο μηλοποο οπ-
τερο. Ει πυνηντα του την αμειδηνη πρα-
ση κινο ει συρη ταστουν και ει πιαστης
τηλαβασετ εντη και θαυματος και θε-
ριστηρων την κρασι.

BRUNSWICK LIBRARIES ZBRSF PTA-1

ΕΛΛΑΣ ΜΙΧΑΗΛ ΛΟΥΚΑΣ

Στούς Άκριτες μας
Και μες κοντά σε εδώ

Ο ΘΑΚΟΥ ΜΑΣ

Επίκαιρα

Άδρα κι' όλόρθα στέκεστε
έκει ψηλά άντρετοι μάζες,

συγτρέψουν σταυραστοί,
κιοί σικψιές έλευθερων ή
νθρώκων.

Κρατήτε δεῖς στά χέρια
σας, ένα κομμάτι γῆς που

πρόσκυναί τούμπαν.
Κι' άκλοχερά σκορπάτε, τήν

ανυστασού σ', ένα λαό που
προχωρεῖ μ' οδηγητή τό δι'

κηρο, τη γαλήνη, τη χαρά.
Και μες, που τά χαλασμα-

τα, μιάς προαινίας δόξας
άπ' τό γρεμό τού Σουνιού

στέλνουν το φῦς τους κά-
θε δειλινό, κοντά Σας εί-

μαστε.
Γιού κέλασογ τά κυμματακού
γριεμένος, "λόστας, καΐτου

ζεκινούν δόρθα ακ' τον
βρύδα τούτο διγού ο' άντι-

λαλούν ψηλά έκει πού σιγί^η
νε και χάνονται στό δικει

ρο "Κοντά σας είμαστε".

καρά Σας είναι χαράμας
κιόκουδος ο δικός Σας, πό-

θος μα.
Κι' η ψυχή, μας άγνη λευτε-

ρωμένη, ω το μαυράδι που
την κλάκωνε σκυτάει....

"Κοντά Σας είμαστε.

Κατερινής τάνης

λυρί, λυρίσμο.

Λαμπτινό

Οι κρήτες έχτιδες τού ή-
λιου μπαίνουν από μιά χα-
ραμάδα, στό σκοτεινό και
βουρβουράτιο.... νά. Γήν
νεκρική σιγή την διέκο -
φαν οι χέρικοι ενός ρυλο-
γιού που δίνει την έντι-
κώση δει κάποιος πρέκει
νά βρίσκετε έκει μέσακού
γά φροντίζει γι αυτό.

Δ.λα άκουγετε και κάτι
άλλο έργοτερα, και, είναι
κάτι δναφυλητά κάποιου
καιδιού, που μεθόρουν αρό-
τά άσθια του κειλικού, πλί-
ναικόνος δικώς κι οι λέ-
ζεις, σε σιγανό τόνο: μπα-
μπά, μαρά μου, ... και ζε-
σκάει σένα ατέριστο και
δυνατό κλέμα. Είχαν φυγει
οι κατοσκλιάδες που κρέ-
μασαν τον κατέρα του και
όλη την φαμελιά του. Κι
εγκένιες μονο τό παιδί.
Οι χτύποι τού ρολογιού ή
ταν οι τελευταίοι.....

Ιού άδιο τούτο κλάσμα ξέ-
ψυγε τη μανία τών αγοιν
τούτο τούτο τούτο τούτο
νη γεντινό σημάδι που θα
δείχνη τα έργα τους.

Τιάνης λατήδημητρόου.

Έ προσοχή!

⊕ Μουλλούρα!

Ετό πρωγή προσληπτή τού
κουγεται ή φωνή της ωχία, τάγματός μας, πάς φέργειτο
"Προ-οσοχή" διοι στέκουνται προσφίλες μας πορτού της
προσοχής. Οι λουσάς και άτομα
σας-καιδια της Ρούπελης (ση-
μα κατατεθέν το ταγγελοςι-
ρίδα τών φουστανιών και
δες μουστακι τους) - ίγρους ή-
γοράζουν:

Ο λοχίας τους βιάζεται ή-
γορευει. "Ρέ δεῖς μουστάκες,
δέν ακούς;"
Εννιά ό μήνας!
Ο λόχος έτοιμος γιά γιέλοι
στέλνουν το φῦς τους κά-
α."ΚΧΧ! Καπούς πήγε νά γελά-
σει.

Ειασφρόδι! Ο λοχίας είναι ή-
γορεμένος, "λόστας, καΐτου
σας έδη!"
Παρουσιάζουνται, καιρετούν μέ-
το χέρι, στό δίκουο. "Κάτε τά
χεριά" λέει ο λοχίας. Κατεβά-
ζουν τά χεριά, τά χειλη, πα-
τουλούν τα μουστακιαί πά-
τες τους πατουλουν. Ο λοχίας
ναγκέ. Βραζι. "Προσοχή!"
Επεκταί ή δίστι ή μάτιοι...
πέρα βρέχει! "Ρέ σεύρωμα;
δι-
ταν μαθετετε ένας πάς το λέ-
γε;" Ο λιτοβάς, πιό ξύπνος
τών μιαρές και τους ακαντε.
"Εμμένεις καρ-λουγι σ προδημο-
τιού τού λιέμπο καταλού."
-Και τούδος ο προσοτή; "Ζα-
ναρτετείς ο λογιάς.
-Κοκκιδού ή σούρις, ή.....
Αυτό η ταν. Ο λοχίος μέρασε
στα γελιά. Γέ ιδιο κι ή λο-
χίας. Κι' έ λιτουάζ!" Ήμι, τίγια
πάς υλεγα; Ιστο ζλιγκ κι
τρους όντας καραμούτις στούλο-
γουνιά!

-Γέ ή-α" αύτος; Λέιμαρατινός
-Ουδόχ! Ψέρατεν.
-Λοχαγός;
-Ουδόχ! Δικόμα καραμάν.
-Τότε τι η ταν;
-Τπουδικανές!..

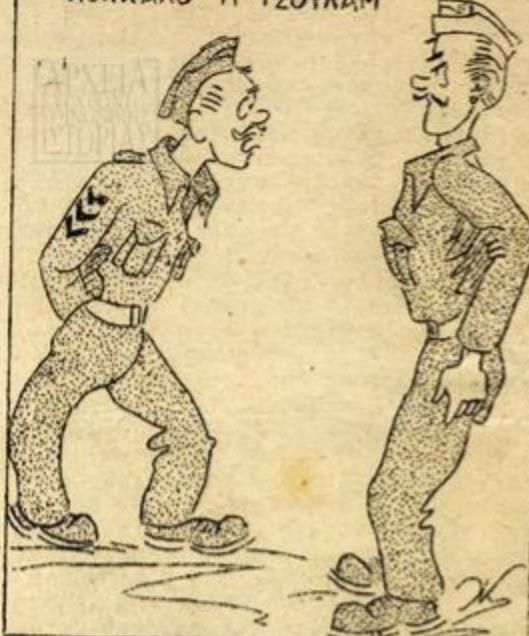
Η αναγκωρεση τού έφεδ-
ματος και ή μετανοία
είναι ή πρα. Οτερη πρά-
ξη για έναν ανθρώπο,
δείχνει ήτι έχεινούν κι
ότι οι ενέργειες του
διέκουνται από τηλογική
και μόνον ή αυτήν και
δέν είναι ή την ένοι-
σιγκό και ηλιού πα-
σουν!

⊗ Ο τρόπος της αναγκωρεσης
για τόν παρασημόνειο εί-
ναι ή πετινότα.

Η ορεστή τού προϊκή;
Ο παρασημόνειο το Γιάγρα
μητανού κι έκανα κορ-
μουν. Τράπη δ-άφεται...

ΚΟΚΚΑΛΟ Π' ΤΣΟΥΛΑΜ

ΤΟ ΚΑΤΑΝΙΜΑΡΙΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ...ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΟΙΚΟΔΟΤΗΣΗ

ΔΑΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ιδίς λεγέσοντας οι καρκανες είχαν ωρισει να κτυπουν στην πλάκα. Ο στρατός μας πατούσε τη πλάκην κα γιατο περιστρέψαν και πάλι περιφέρων κυματίζει στην πλάκη γη. Η ευθέρνηση στέλνει ευχερίστα μηνύματα και φυγάει για μια αναιρακτή πλακευθερωση. Ο Έλληνικός λαός πανηγυρίζει χαράς ευαγγελιασμονος οι έμπιτες τρίβουν τα χέρια τους. Δεν κοιτούν να κινηθούν τους Ούνους, μα....

16 Οκτωβρίου 1944.

Σύκτα λαγιού βαρύονοραιδού, δυρέφωνα στο χώριο βάθειας της Λύθρας. Οι κάροι κοιτάργατικοι, τιμοι και καλοί πατρίδες, ή τελευταίοι δενδροίσταν πατιδιοί τού Α.Π.Α., μετανάστες περιμένουν τη μαχαρία τους. Ιους έφεραν σαν κατοικία μέ τρόπο θηριοδικού. Συγκλήτος, έλαταγρος. Μαΐδι μου" φυγάζει η μανιά της φρεστρών. Ματέρας" κατερρύπιλι μου" φυγάζει το παιδί, "ντονηγ μου", η γυναίκα, η άδεια φρηνη, η αρρεβηνιασμένη. Σύντοκα δρόμοι... πεικοταδένους γιγάντη την μάρα η ψυχή τους. Κι σταν τέλειωσε το τσεκούρι, προχισσε η λεηλασία, η φωτιά. πραγεις που αρμιζουν πέρνωνται. Τοτερά απ τη σφαγή κατεβασαν την Ελληνική σηματα και υψωσαν το κόκκινο λάβιρο τους. Κα ποιοι είναι;

Α. Κηφικός

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣΑ
Ερόμεσ και χαλατησος σέ οξηκιασε ποτέ κανείς.
Πάντα, σεμηνη Ελλάδαμας
αποσάλινη κρατούσσες την
ασπίδα,
και σκουσανε τέ κύματα
στα καστρα της φυλῆς
ελλάδα, πάλι βάρβαροι
πλακωσαν! Γίνεται από τά
θενη η ελπίδα.
ΠΛΗ. ΠΛΑΤΖΗΣ.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

*-Προχθές μας έπικουεύθηκε συν/χτς κ. Ιωαννακάρης. Οι έντυπωσιες του από το τάγμα μας, ήταν δριστες. "Μιαλι έντιμον" είπε "κανείς νη ούτε οι μισοί. Γιατί, πές να βλέπει τό στραβό δρόμο που άκολουθει και να ανακρούση πρίμαν. Άλι είστε βέσας; Ή π.χ. από την έποχήν βασιοι" συνεχισε" δις στό συντομωτέρο χρονικό διάστημα θα πάρετε τό πουφένι σας και θα κάτε έκει που σας έχει άναγκη η Πατρίς". Οι δέ Ρωσίσια δέν έκαρκοφόρησανες μας απαντησαντα σε άδρη,

λόγια του αύτα με ζημικραν χάθηκαν έκατοντάδες, Χιλιάδες, που εφταναν στα ουρανιαδες. Θα χαθούν κι άλλοι. Ή αύτον τόν τρόπο τονέδει - Θα χρειαστούν έκατοντάδες ζαν δις είγαι πανετούροι για να... καρποφόρηση. Κι για τό δεκάνημα. δεν... καρποφόρηση δέ ψάμετασύ των έκισκαπτον μας χνουμε γιαδ "Ελληνες,

Σ. κ α τ α γ ε τ σ
Φέρνετε την μήτρα σας μέχρι
την Ημέρα το βράδυ,
μεταφερθήτε για την έρη
μερίδα μας.

δις καν υπίσταν δις τό Γ
τάγμα Σκαλανέν είναι στρα
τρίδος. Βεωρή έχρο μου τον τέσ. Από το καθίδρυσαν
φραγαζόρενο έγαντιον της. Στη διαφυτηση και την πυνέ
αγια τού θανάτου γιατί την πλακαν και μέσα στό τάγμα.
τρίδα είναι ένα τικάτο. Ήολη γρηγορα δρως είχαν
2.Η. δις πρέπει για έργον μα την έμπραχτη απόδειτη απ'
στε φανατικά γιατί την κάνουν τους Σκαλανέν μας δις τό
με την Ελληνική πατρίδας τάγμα μας κλείνει Έλληνες γάλη και ευτυχη.
και μονο Έλληνες. Ήοραν

3.Η. δις ξωρίς τογκοσ στρατόρουτσούρα απ' τό καλανικαί
το θα μάς κατακιείτο σλαπού προστάσει να τους έρεμ
ικο κέρα. Για αυτο είραι πε-κοδισει τη διροιρία ασφα
ρήφανος που φορώ το τιμη-λειτας, τους μαύρισαν και
μένω χακι σ' από τη πλαστική τους όνο. Άν τολρού δέ
ώρα. Έγνωσθουν για διαφωτηση.

4.Η. δις ή τυφλή ύπακουηστο. Όποιος έμφιβάλλει γιατήν
νόμο και ή συνειδητη έκτα- ή πρεπειάτην λεγομένην δεν
λεση τοδ καθήκοντος θα κάτεσε: κανό να δοκιμάσει.
νει την Ελλάδ- ένδοξη, κι 'δ- Η Περασκευη ήταν μια δε
τι έγι ο στρατιωτης είραι χαροστη μέρα για το ταυρά⁺
ο φύλακας της λευτεριδάκαι μας. Ήχερε λετρουργια. οι
ασφάλειας των Ελλήνων πολι. Εκάπαιεις μας μ εύλαβεια
καρπολούθησαν την ιερτε-

5.Η. δις ο στρατός είγαστοι αετοί και κατόκιν μετε-
λετο. Ζδη θα μάσω το διην- λαβούτην έχραντην λιστη-
νεσθαι περι πατρίς με έρνα διμν. Συντριμένοι και βαθει
μέ αντρισμο.

6.Η. δις έχω άτερμηστη πολέν στομα για νι βαλουν μεσο
θα γκρεμισ- αλλα θα για τους το Λύρα και το Εθμα
μιδ και νούργην Ελλάδα. το Κριστού. Ήταν η κρυπτη
7.Η. στο δεσμο της θρησκει- ίσων φορά που πραγματικα
ας και της οικογενειας που ένοιωθαν τη σημασια της
είναι τα ηθικα στηριγματα έσιας μεταληφενε. Η μετά-
μονα σα θαυματουργεν.

-Παραδέτομε χωρίς να κα-
ραλειγωμε ούτε γράρα μιά
συζήτηση μεταξύ του κ, Υ
κούριειητρού μας και τοδ α
φιχθέντος είς τό τάγμαρας
γιού τοδ ριπαροφάρου ήι
ευνυπού της ένθερηςελ
λάδας" λεωνίδα Κύριου.
-Δέ μοδ λές πόσοι Έλληνες
χαληκαν από τότε που άπο
φασισταε να φέρετε τόν" κα
ράδεισο" σας;

- Αναμοισβητητως κολλοί.
-Πιστειει δις θα χρεια-
σθούν άκομη πολλας έκα
τοντάδες, Χιλιάδων μέχρις
στου έκιτυχετε τοδ σκοκού
σας;

-Μιναι άληθεια δις θάχρει
αστούν,
-Δηλητηει δέν θα έχωμε μεί
νάθλεπει τό στραβό δρόμο
που άκολουθει και να ανα-
κρούση πρίμαν. Άλι είστε βέσας;
-Έκι έμοκρατας ήταγεέμ
πόλεμος ή κατάσταση, στην
δέ Ρωσίσια δέν έκαρκοφόρη-
σανες μας απαντησαντα σε άδρη,

λόγια του αύτα με ζημικραν χάθηκαν έκατοντάδες, Χιλιάδες, που εφταναν στα ουρανιαδες. Θα χαθούν κι άλλοι. Ή αύτον τόν τρόπο τονέδει - Θα χρειαστούν έκατοντάδες ζαν δις είγαι πανετούροι για να... καρποφόρηση. Κι για τό δεκάνημα. δεν... καρποφόρηση δέ ψάμετασύ των έκισκαπτον μας χνουμε γιαδ "Ελληνες,